

Skrytá história štyridsiateho verša – číslo štyri

Skúška a triumf: formovanie obrazu šelmy a zapečaťovanie múdrych

Jeff Pippenger

2024-09-23

Prorocká línia, ktorá ilustruje skúšku predstavovanú vytvorením obrazu šelmy v Spojených štátoch, prebieha súbežne s tromi medzníkmi, ktoré predstavujú líniu Ústavy. Prebiehajú súbežne jedna s druhou a každá z nich prináša osobitné informácie, ktoré sa vzťahujú na tú druhú líniu. Ako je možné, že tí, ktorí prejdú skúškou obrazu šelmy, budú potom pripravení kráčať vo svetle, ktoré vychádza z trónnej siene Boha, počas času prenasledovania, ktorý sa začína pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch? Čo je na skúške vytvorenia obrazu šelmy také, že zapečatuje múdre panny do skúsenosti, ktorá im umožňuje prejsť obdobím prenasledovania, začínajúcim pri nedeľnom zákone, keď po národnom odpadnutí nasleduje národná skaza a Satan začína svoje podivuhodné diela?

„Nie je možné podať nijakú predstavu o skúsenosti Božieho ľudu, ktorý bude žiť na zemi, keď sa nebeská sláva spojí s opakovaním prenasledovaní minulosti. Budú kráčať vo svetle vychádzajúcom z Božieho trónu. Prostredníctvom anjelov bude medzi nebom a zemou neustále prebiehať spojenie. A satan, obklopený zlými anjelmi a vydávajúc sa za Boha, bude konať zázraky každého druhu, aby oklamal, ak by to bolo možné, aj samých vyvolených.“
Testimonies, zväzok 9, 16.

Sestra Whiteová komentuje posolstvo, ktoré Kristus predniesol v synagóge v Kafarnaume, zaznamenané v šiestej kapitole Evanjelia podľa Jána. Jej komentáre sa nachádzajú v knihe Túžba vekov, v kapitole nazvanej Kríza v Galilei. Tam zdôrazňuje, že Kristus nevynaložil nijaké úsilie, aby zabránil vzbure, ku ktorej došlo v Jánovi 6, hoci veľmi dobre vedel, že práve vtedy stratí viac učeníkov než kedykoľvek inokedy počas svojej služby medzi ľuďmi.

„Keď Ježiš predložil skúšajúcu pravdu, ktorá spôsobila, že sa tak mnohí z Jeho učeníkov obrátili späť, vedel, aký bude dôsledok Jeho slov; no mal naplniť zámer milosrdenstva. Predvídal, že v hodine pokušenia bude každý z Jeho milovaných učeníkov podrobený ťažkej skúške. Jeho smrteľná úzkosť v Getsemane, Jeho zradenie a ukrižovanie, mali byť pre nich najťažšou skúškou. Keby nebola predtým daná nijaká skúška, mnohí z tých, ktorých podnecovali iba sebecké pohnútky, by boli s nimi spojení. Keď bol ich Pán odsúdený v súdnej sieni; keď na Neho zástup, ktorý Ho vítal ako svojho kráľa, syčal a tupil Ho; keď posmešný dav kričal: ‚Ukrižuj Ho!‘ — keď boli ich svetské ctižiadosti sklamané, títo ľudia hľadajúci vlastný prospech by tým, že by sa zriekli svojej vernosti Ježišovi, uvrhli na učeníkov trpký, srdce zaťažujúci zármutok, popri ich bolesti a sklamaní zo zrútenia ich najmilších nádejí. V tej hodine temnoty by príklad tých, ktorí sa od Neho odvrátili, mohol strhnúť so sebou aj iných. Ježiš však privodil túto krízu v čase, keď svojou osobnou prítomnosťou ešte mohol posilniť vieru svojich pravých nasledovníkov.

„Súcitný Vykupiteľ, ktorý v plnom vedomí záhuby, ktorá Ho očakávala, nežne urovnával cestu učeníkom, pripravil ich na ich vrcholnú skúšku a posilnil ich pre poslednú skúšku!“ Túžba

vekov, 394.

Nedeľný zákon je záverečnou skúškou, v ktorej sa zjavuje charakter. Pred záverečnou skúškou Kristus, ktorý sa nikdy nemení, dopúšťa skúšku, prostredníctvom ktorej bude rozhodnutý večný osud Jeho ľudu. Je to skúška, ktorou musia prejsť skôr, než budú spečatení, a skôr, než sa ich čas milosti uzavrie pri nedeľnom zákone. Je to prorocká skúška, ktorá pripravuje múdre panny „na ich vrcholnú skúšku a posilňuje ich pre záverečnú skúšku!“ Ich „vrcholná skúška“ je ich najvyššou skúškou, lebo múdre panny sú tie, ktoré sú „očistené, vybielené a vyskúšané“. Záverečná skúška je ich vrcholnou skúškou a v tom čase skúšky budú múdre panny „kráčať vo svetle vychádzajúcom od trónu Božieho“. Čo je v rámci procesu skúšky, znázorneného ako „utvorenie obrazu šelmy“, tým, čo pripravuje múdre panny na vrcholnú skúšku a umožňuje im kráčať vo svetle vychádzajúcom od trónu Božieho? Čo je to svetlo, ktoré vychádza od trónu Božieho?

A keď otvoril siedmu pečať, nastalo v nebi ticho asi na pol hodiny. A videl som sedem anjelov, ktorí stáli pred Bohom, a dostali sedem trúb. A prišiel iný anjel a postavil sa k oltáru, majúci zlatú kadidelnicu; a bolo mu dané mnoho kadidla, aby ho obetoval s modlitbami všetkých svätých na zlatom oltári, ktorý bol pred trónom. A dym kadidla, ktorý vystupoval s modlitbami svätých, vystúpil z ruky anjela pred Boha. A anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a hodil ju na zem; a zazneli hlasy, hromy, blesky a nastalo zemetrasenie. Zjavenie 8:1–5.

V posledných dňoch, v období, keď sa napĺňa podobenstvo o desiatich pannách a pečatí sa sto štyridsaťštyri tisíc, je otvorená siedma pečať a tá označuje oheň vrhnutý na zem ako odpoveď na modlitby svätých. Oheň, ktorý je vrhnutý na zem pri záverečnom a dokonalom naplnení podobenstva o desiatich pannách, je posolstvo polnočného volania, ako to predobrazuje vyliatie Ducha Svätého na táborovom zhromaždení v Exeteri a vyliatie Ducha Svätého na Letnice, ktoré tam bolo znázornené ako oheň. Všimnite si komentár sestry Whiteovej k posolstvu polnočného volania.

„Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; ani nemali úžitok z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vstúpili s Ježišom do najsvätejšieho miesta nebeskej svätyne. A tým, že odmietli obe predchádzajúce posolstvá, natoľko zatemnili svoje porozumenie, že nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do najsvätejšieho miesta. Videla som, že ako Židia ukrižovali Ježiša, tak menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú nijaké poznanie cesty do najsvätejšieho miesta a nemôžu mať úžitok z Ježišovho príhovoru tam. Podobne ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, aj oni vysielajú svoje neužitočné modlitby do oddelenia, ktoré Ježiš opustil; a satan, potešený týmto klamom, berie na seba náboženský charakter a obracia mysle týchto vyznávajúcich sa kresťanov k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich upevnil vo svojom osídle.“ Early Writings, 259.

V dejinách milleritov skúška posolstva polnočného volania „mala pripraviť ich, aby vierou vošli s Ježišom do najsvätejšieho miesta nebeskej svätyne“. Posolstvo polnočného volania, ktoré sa teraz rozvíja, je takisto predstavené ako skúška formovania obrazu šelmy. Obe sú skúškou, ktorá vedie k uzavretiu času milosti, kde sa zjavuje charakter. Keď milleriti vierou vstúpili do Najsvätejšieho miesta, ich viera bola opäť skúšaná. Viera sto štyridsiatich štyroch tisíc bude skúšaná pri nedeľnom

zákone, no je im zasľúbené, že budú v bezpečí, lebo budú kráčať „vo svetle vychádzajúcom z“ siedmej pečate, ktorá bola otvorená, keď sa v júli 2023 začalo odhaľovať posolstvo polnočného volania.

Posolstvo, ktoré bolo v tom čase odpečatené, je ustanovené prostredníctvom metodológie „riadok na riadok“, čo je metodológia neskorého dažďa. Neskorý dažď začal kropiť v roku 2001 a začalo sa záverečné skúšanie adventizmu. V júli 2023 sa začalo záverečné obdobie v procese skúšania, ktoré sa uzatvára pri nedeľnom zákone, keď posolstvo polnočného volania, ktoré je zároveň neskorým dažďom, ktoré je zároveň rozmnožením poznania, vznikajúcim pri odstránení siedmej pečate, a zároveň aj odpečatením siedmich hromov, ako aj Zjavením Ježiša Krista. Všetky línie, ktoré predstavujú odpečatenie prorockého svetla, sú označené ako odpečatené v skrytých dejinách štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela.

V týchto skrytých dejinách je znázornená línia troch hlavných medzníkov Ústavy. Je to línia času, keď sa cirkev a štát spájajú, aby vytvorili obraz šelmy. Obsahuje prorockú líniu, ktorá sa týka prezidentov Spojených štátov a ilustruje dynamiku politických zápasov, ktoré sa odohrávajú v dejinách republikánskeho rohu zemskej šelmy. Táto línia zahŕňa paralelné dejiny oboch hlavných politických strán Spojených štátov. Táto línia úzko súvisí s rohom odpadlickeho protestantizmu od jeho počiatku v roku 1844 až dovtedy, keď si pri nedeľnom zákone uzurpuje kontrolu nad občianskou vládou.

Prorocká úloha odpadlickeho protestantizmu zahŕňa svedectvo Hasmonevskej dynastie ako symbolu odpadlickeho protestantizmu. V pozadí línie rohu odpadlickeho protestantizmu sa nachádza aj línia laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa. Z línie laodicejského adventizmu vychádza línia sto štyridsaťštyri tisíc. Táto skrytá história zahŕňa aj líniu islamu tretieho beda. Rusko má svoju líniu, Organizácia Spojených národov má svoju líniu a, prirodzene, pápežská moc má svoju líniu.

Ak sa študent proroctva usilovne venuje štúdiu ako Berojan žijúci v posledných dňoch, bude sa sýtiť líniami, ktoré sú určené v skrytých dejinách štyridsiateho verša. Študent proroctva vezme knihu z ruky anjela a zje ju. Potom, keď príde záverečná skúška nedeľného zákona, nielenže porozumie posolstvu polnočného volania, ktoré bolo odpečatené, ale bude úplne rozumieť aj tomu, ako bol v Spojených štátoch utvorený obraz šelmy.

Svetlo siedmej pečate vychádza z trónu a v kontexte podobenstva o desiatich pannách je posolstvom polnočného volania. Posolstvo polnočného volania je tým, čo pripravuje múdre panny na obdobie, keď sa prenasledovania minulosti opakujú.

„Keď sa obzerám na naše minulé dejiny a prechádzam každý krok pokroku až k nášmu terajšiemu postaveniu, môžem povedať: Chvála Bohu! Keď vidím, čo Boh vykonal, naplňa ma úžas a dôvera v Krista ako Vodcu. Nemáme sa čoho obávať pre budúcnosť, iba ak by sme zabudli na cestu, po ktorej nás Pán viedol, a na Jeho učenie v našich minulých dejinách.“
Testimonies to Ministers, 31.

Pán vedie svoj ľud v procese skúšky, ktorý sa začal v júli 2023. Jeho vedenie zahŕňalo otvorenie prorockého Slova vo vzťahu k skrytým dejinám štyridsiateho verša. Tieto dejiny ukazujú, ako sa v Spojených štátoch vytvára obraz šelmy, a, samozrejme, omnoho viac než len tento prvok udalostí času konca. Keď sa ocitneme v korunujúcej skúške pri nedeľnom zákone, keď sa prenasledovania minulosti začínajú opakovať, „do budúcnosti sa nemáme čoho obávať, iba ak by sme zabudli na cestu, ktorou nás Pán viedol, a na Jeho učenie v našich minulých dejinách.“

Pri nedeľnom zákone sa „minulé dejiny“ zopakujú v období vytvárania obrazu šelmy v Spojených štátoch. Lev z kmeňa Júdovho odpečatil záverečné posolstvo a viedol svoj ľud ku skrytým dejinám štyridsiateho verša. Tam učil svoj ľud nielen rozumieť Jeho prorockému Slovu, ale aj výsade a zodpovednosti dosiahnuť skúsenosť, ktorá ich uschopňuje patriť medzi tých z Jeho ľudu, ktorí mali byť Jeho zástupcami v záverečnej kríze.

Jednou z prorockých charakteristík tých ľudí je, že vedia chodiť vo svetle vychádzajúcom z trónu. Toto svetlo je svetlom skrytých dejín štyridsiateho verša, ktorý do najmenších podrobností opisuje náboženskú, politickú, spoločenskú a hospodársku dynamiku spojenú so vztýčením obrazu šelmy v Spojených štátoch. Svetlo, ktoré je rozpoznané v súvislosti s týmito posvätnými dejinami, vzniká prostredníctvom uplatňovania zásady „riadok na riadok, tu trochu a tam trochu“, a je to svetlo, ktoré opisuje dejiny, keď sa prenasledovania minulosti opäť začínajú.

Tí, ktorí rozumejú vzrastu poznania, sú múdri, a vzrast poznania sa vzťahuje na utvorenie obrazu šelmy; a múdri porozumejú dejinám utvorenia obrazu šelmy vo svete vopred, ešte pred príchodom týchto dejín. Ježiš ako Alfa a Omega vždy znázorňuje koniec vecí jej začiatkom.

Za zmienku stojí, že pasáž, v ktorej sestra Whiteová uvádza, že Boží ľud bude kráčať vo svetle vychádzajúcom od trónu, tvorí záver prvej kapitoly v diele Testimonies, zväzok deväť. Kapitola sa začína na strane jedenásť, takže sa začína na deväť-jedenásť a končí opisom nedeľného zákona. Opisuje obdobie, v ktorom je vytvorený obraz šelmy a zjavených je sto štyridsaťštyri tisíc, ale iba ak máte vieru vidieť tú kapitolu takýmto spôsobom.

Ako prvá časť deviateho zväzku sa otvára týmto označením a používa názov Pre príchod Kráľa. Je zrejmé, že sa tým odkazuje nielen na druhý príchod Krista, ale aj na podobnosť o desiatich pannách, pretože názov tejto časti potom cituje Pavla.

„Oddiel 1 — O príchode Kráľa“

„Lebo ešte máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.“ Hebrejom 10:37.

Nasledujúce dva verše sú vynechané, no prispievajú k svetlu v tomto úryvku.

Lebo ešte máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať. Ale spravodlivý bude žiť z viery; a ak by sa niekto stiahol späť, moja duša v ňom nebude mať žalúbenie. No my nie sme z tých, ktorí sa sťahujú späť na zahynutie, ale z tých, ktorí veria na spasenie duše. Hebrejom 10,37–39.

Pavol sa odvolával na Habakuka, kde sú verné múdre panny postavené do protikladu k tým, o ktorých Pavol hovorí, že „sa odťahujú na zahynutie“. Habakuk to vyjadril takto:

Hľa, duša toho, kto sa povyšuje, nie je v ňom priama; ale spravodlivý bude žiť zo svojej viery.
Habakuk 2,4.

Habakukov čas meškania je časom meškania desiatich panien a kapitola o prichádzajúcom Kráľovi v spojení s Pavlovými slovami z Listu Hebrejom označuje dokonalé naplnenie a uplatnenie tejto kapitoly v období zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc. Toto obdobie sa začalo 11. septembra 2001 a končí sa pri nedeľnom zákone, ktorý je poslednou krízou laodicejského adventizmu, čo je v podobenstve o desiatich pannách zjavením charakteru pri nedeľnom zákone. Posledné odseky kapitoly sa zaoberajú nedeľným zákonom a kapitola sa začína tým, že sa zaoberá 11. septembrom 2001.

„Posledná kríza“

„Žijeme v čase konca. Znamená doby, ktoré sa rýchlo naplňajú, vyhlasujú, že Kristov príchod je blízko. Dni, v ktorých žijeme, sú vážne a dôležité. Boží Duch je postupne, no isto odnímaný zo zeme. Na tých, čo pohŕdajú Božou milosťou, už dopadajú rany a súdy. Pohromy na súši i na mori, nepokojný stav spoločnosti, výstrahy vojny, sú zlovestné. Predpovedajú bližšie sa udalosti väčšieho významu.“

„Sily zla spájajú svoje sily a zjednocujú sa. Posilňujú sa pre poslednú veľkú krízu. V našom svete sa čoskoro odohrajú veľké zmeny a záverečné udalosti budú rýchlo nasledovať za sebou.“

„Stav vecí vo svete ukazuje, že sme bezprostredne pred časmi súženia. Denná tlač je plná náznakov strašného konfliktu v blízkej budúcnosti. Drzé lúpeže sa vyskytujú často. Štrajky sú bežné. Krádeže a vraždy sa páchajú na každom kroku. Muži posadnutí démonmi berú životy mužom, ženám i malým deťom. Ľudia sa stali zaslepenými neresťou a prevláda každý druh zla.“

Nepriateľ uspel v prevrátení spravodlivosti a v naplnení srdca ľudí túžbou po sebeckom zisku. „Spravodlivosť stojí zďaleka, lebo pravda padla na ulici a priamosť nemôže vojsť.“ Izaiáš 59,14. Vo veľkých mestách žijú zástupy v chudobe a biede, takmer bez jedla, prístrešia a odevu; zatiaľ čo v tých istých mestách sú aj takí, ktorí majú viac, než by si srdce mohlo priať, ktorí žijú v prepychu a mŕňajú svoje peniaze na bohato zariadené domy, na osobné zdobenie, alebo, čo je ešte horšie, na uspokojovanie zmyselných žiadostí, na alkohol, tabak a iné veci, ktoré ničia schopnosti mozgu, rozrušujú myseľ a zneuctujú dušu. Výkriky hladujúceho ľudstva vystupujú pred Boha, zatiaľ čo si ľudia každým druhom útlaku a vydierania hromadia obrovské majetky.

„Pri jednej príležitosti, keď som bola v meste New York, som bola v nočnom čase povolaná, aby som hľadala na budovy, ktoré sa dvíhali poschodie za poschodím smerom k nebu. O týchto budovách sa tvrdilo, že sú ohňovzdorné, a boli postavené na oslavu svojich majiteľov a staviteľov. Tieto budovy sa týčili čoraz vyššie a bol v nich použitý ten najnákladnejší materiál. Tí, ktorým tieto budovy patrili, si nekládli otázku: „Ako môžeme čo najlepšie osláviť Boha?“ Pán nebol v ich myšlienkach.“

Pomyslel som si: „Ó, keby tí, ktorí takto vkladajú svoje prostriedky, mohli vidieť svoje počínanie tak, ako ho vidí Boh! Hromadia nádherné budovy, ale aké bláznivé je v očiach

Vládcu vesmíru ich plánovanie a vymýšľanie. Neskúmajú všetkými silami srdca a mysle, ako by mohli osláviť Boha. Stratili zo zreteľa túto prvú povinnosť človeka.“

„Keď tieto honosné budovy vyrastali, ich majitelia sa s ctižiadostivou pýchou radovali, že majú peniaze, ktoré môžu použiť na uspokojovanie seba a na vzbudzovanie závidi svojich susedov. Veľká časť peňazí, ktoré takto investovali, bola získaná vydieraním, utláčaním chudobných. Zabudli, že v nebi sa vedie záznam o každom obchodnom úkone; každý nespravodlivý obchod, každý podvodný čin je tam zaznamenaný. Prichádza čas, keď ľudia vo svojom podvode a bezočivosti dosiahnu bod, za ktorý im Pán už nedovolí ísť, a spoznajú, že zhovievavosť Jehovu má svoje hranice.“

„Výjav, ktorý sa mi potom predstavil, bol požiarom poplachom. Muži sa dívali na vysoké a údajne ohňovzdorné budovy a hovorili: ‚Sú celkom bezpečné.‘ No tieto budovy zhoreli, akoby boli zhotovené zo smoly. Hasičské striekačky nemohli nič urobiť, aby zastavili skazu. Hasiči neboli schopní obsluhovať striekačky.“

„Bolo mi zjavené, že keď príde Pánov čas, ak v srdciach pyšných, ctižiadostivých ľudských bytostí nenastane nijaká zmena, ľudia spoznajú, že ruka, ktorá bola mocná zachraňovať, bude mocná aj ničiť. Nijaká pozemská moc nemôže zadržať Božiu ruku. Pri stavbe budov nemožno použiť nijaký materiál, ktorý by ich zachoval pred zničením, keď príde Bohom určený čas zoslať odplatu na ľudí za ich nerešpektovanie Jeho zákona a za ich sebeckú ctižiadosť.“

„Nie je mnoho takých, a to ani medzi vychovávateľmi a štátnikmi, ktorí chápu príčiny ležiace v základe terajšieho stavu spoločnosti. Tí, čo držia opraty vlády, nie sú schopní vyriešiť problém mravnej skazenosti, chudoby, biedy a narastajúcej zločinnosti. Márne zápasia o to, aby postavili obchodné činnosti na bezpečnejší základ. Keby ľudia venovali väčšiu pozornosť učeniu Božieho slova, našli by riešenie problémov, ktoré ich znepokojujú.“

„Písma opisujú stav sveta tesne pred druhým príchodom Krista. O ľuďoch, ktorí lúpežou a vydieraním hromadia veľké bohatstvo, je napísané: ‚Zhromaždili ste si poklady na posledné dni. Hľa, mzda robotníkov, ktorí zožali vaše polia, a ktorú ste im zadržali podvodom, volá; a volanie žencov došlo k ušiam Pána zástupcov. Žili ste na zemi v rozkoši a v prepachu; vypestovali ste si srdcia ako v deň zabíjania. Odsúdili ste a zabili spravodlivého; neprotiví sa vám.‘ Jakub 5:3–6.

„Kto však číta varovania, ktoré prinášajú rýchlo sa naplňajúce znamenia čias? Aký dojem pôsobia na ľudí sveta? Aká zmena je viditeľná v ich postoji? Nič väčšia, než aká bola viditeľná v postoji obyvateľov noachovského sveta. Pohltí svetskými záležitosťami a rozkošami predpotopní ľudia ‚nič nezbadali, až prišla potopa a všetkých zmietla.‘ Matúš 24:39. Mali varovania zoslané z neba, ale odmietli počúvať. A dnes sa svet, úplne nevšímavý voči varovnému hlasu Boha, ženie v ústrety večnej záhube.“

„Svet je rozvírený duchom vojny. Proroctvo jedenástej kapitoly Daniela takmer dosiahlo svoje úplné naplnenie. Čoskoro sa uskutočnia výjavy súženia, o ktorých hovoria proroctvá.

„Hľa, Hospodin vyprázdňuje zem a pustoší ju, prevracia ju a rozptyľuje jej obyvateľov.... Pretože prestúpili zákony, zmenili ustanovenie, porušili večnú zmluvu. Preto kliatba pohltila

zem a tí, čo na nej bývajú, sú spustošení.... Veselosť bubnov utíchla, hluk radujúcich sa sa skončil, radosť citary utíchla.“ Izaiáš 24:1–8.

„Ach, aký deň! Lebo deň Hospodinov je blízko a príde ako spustošenie od Všemohúceho.... Semeno zhnílo pod svojimi hrudami, sýpky sú spustošené, stodoly sú zrúcané, lebo obilie vyschlo. Ako stenajú zvieratá! Stáda dobytky sú zmätené, pretože nemajú pašu; áno, aj stáda oviec sú spustošené.“ „Vinič uschol a figovník vädne; granátovník, aj palma, aj jablňo, totiž všetky stromy poľa, uschli, lebo radosť uschla od synov ľudských.“ Joel 1:15–18, 12.

„Ach, moje útroby, moje útroby! Srdce ma bolí; ... nemôžem mlčať, lebo si počula, ó moja duša, hlas trúby, poplach vojny. Pohroma za pohromou sa ohlasuje, lebo celá krajina je spustošená.“ Jeremiáš 4,19.20.

„Pozrel som na zem, a hľa, bola pustá a prázdna; i na nebesia, a nemali svetla. Pozrel som na vrchy, a hľa, triasli sa, i všetky pahorky sa chveli. Pozrel som, a hľa, nebolo človeka, a všetko nebeské vtáctvo odletelo. Pozrel som, a hľa, úrodné miesto bolo púšťou, a všetky jeho mestá boli zborené.“ Verše 23–26.

„Beda! Lebo ten deň je veľký, takže jemu niet podobného; je to čas Jákobovho súženia, ale bude z neho zachránený.“ Jeremiáš 30:7.

„Nie všetci v tomto svete sa postavili na stranu nepriateľa proti Bohu. Nie všetci sa stali nevernými. Je tu verných niekoľko, ktorí zostávajú Bohu oddaní; lebo Ján píše: ‚Tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu.‘ Zjavenie 14:12. Čoskoro sa bude prudko viesť boj medzi tými, ktorí slúžia Bohu, a tými, ktorí Mu neslúžia. Čoskoro bude otrasené všetko, čo môže byť otrasené, aby zostalo to, čo nemôže byť otrasené.

„Satan je usilovným študentom Biblie. Vie, že jeho čas je krátky, a na každom mieste sa usiluje mariť dielo Pánovo na tejto zemi. Nie je možné podať nijakú predstavu o skúsenosti Božieho ľudu, ktorý bude živý na zemi, keď sa nebeská sláva spojí s opakovaním prenasledovaní z minulosti. Budú chodiť vo svetle vychádzajúcom z Božieho trónu. Prostredníctvom anjelov bude medzi nebom a zemou neustále spojenie. A Satan, obklopený zlými anjelmí a vydávajúcí sa za Boha, bude konať rozličné zázraky, aby, ak je to možné, zvedol aj vyvolených. Boží ľud nenájde svoju bezpečnosť v konaní zázrakov, lebo Satan bude napodobňovať zázraky, ktoré budú vykonané. Boží skúšaný a osvedčený ľud nájde svoju moc v znamení, o ktorom sa hovorí v Exodus 31:12–18. Majú zaujať svoje stanovisko na živom slove: ‚Je napísané.‘ To je jediný základ, na ktorom môžu pevne stáť. Tí, ktorí porušili svoju zmluvu s Bohom, budú v onen deň bez Boha a bez nádeje.“

„Uctievači Boha budú osobitne rozlíšení svojou úctou k štvrtému prikázaniu, pretože toto je znamením Božej stvoriteľskej moci a svedectvom o Jeho nároku na ľudskú úctu a poctu. Bezbožní budú rozlíšení svojím úsilím strhnúť pamätník Stvoriteľa a vyvýšiť ustanovenie Ríma. V rozhodujúcom spore sa celé kresťanstvo rozdelí na dve veľké triedy: na tých, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu, a na tých, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu a prijímajú jej znamenie. Hoci cirkev a štát spoja svoju moc, aby prinútili všetkých, ‚malých i veľkých, bohatých i chudobných, slobodných i otrokov,‘ prijať znamenie šelmy, ľud Boží ho neprijme. Zjavenie 13:16. Prorok z Patmosu vidí ‚tých, ktorí zvíťazili nad šelmou a nad jej

obrazom, nad jej znamením i nad číslom jej mena, stáť na sklenom mori a mať Božie harfy‘ a spievať pieseň Mojžiša a Baránka. Zjavenie 15:2.“

„Boží ľud očakávajú desivé skúšky a súženia. Duch vojny podnecuje národy od jedného konca zeme až po druhý. Ale uprostred času súženia, ktorý prichádza — času súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ — Boží vyvolený ľud zostane neotrasený. Satan a jeho zástupy ich nebudú môcť zničiť, lebo ich budú chrániť anjeli vynikajúci silou.“ Testimonies, zväzok 9, 11–17.

Stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú „Božím osvedčeným a vyskúšaným ľudom“, Jeho „vyvoleným ľudom“, „zostanú neochvejní“, keď sa zopakujú „prenasledovania minulosti“. Svetlo, v ktorom budú „chodiť“, je svetlom posolstva siedmej pečate, ktoré je polnočným volaním, ktoré je svetlom označujúcim utváranie obrazu šelmy.